

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

judecătorii:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Marnicoli” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași cu privire la anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași nr. 16 din 12.01.2016,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași, menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 27 mai 2016,

c o n s t a ț ă :

La data de 07.04.2016, SRL „Marnicoli”, reprezentată de avocatul Vladislav Jian, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași privind anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași nr. 16 din 12.01.2016

În motivarea acțiunii a indicat că, prin Decizia IFS Călărași nr. 16 din 12.01.2016 s-a dispus încasarea de la SRL „Marnicoli” în beneficiul bugetului de stat a taxei de stat pe valoarea adăugată (TVA) în sumă de 11 489 lei, totodată fiind aplicată amendă în mărime de 5 000 lei, penalitate în mărime de 4 947 lei și majorare de întârziere în sumă de 3 338 lei.

Susține că, decizia o consideră neîntemeiată și contrară prevederilor legale motiv din care la data de 11.02.2016 a fost depusă cererea prealabilă nr. 353, prin care a solicitat revocarea parțială a deciziei.

Indică că, la data de 11.03.2016 a fost adoptată decizia IFS Călărași nr. 160, prin care cererea prealabilă a fost respinsă. În ceea ce privește circumstanțele de fapt care au stat la baza emiterii deciziei nr. 16 din 12.01.2016, a menționat, că la data de

26.03.2009 a fost încheiat contractul de locațiune nr.36 între SRL „Nirom-Roz” și SRL „Marnicoli”, modificat și completat prin acordurile adiționale semnate de părți, prin care SRL „Marnicoli” a primit în locațiune mai multe bunuri imobile, inclusiv teritoriul aferent - terasă cu suprafața de 100 m², în corespundere cu pct. 2.2.3 din contract, SRL „Marnicoli” având calitate de locatar, și-a asumat obligația de a efectua reparația bunului luat în locațiune.

Explică că, având obligația de a efectua reparația terasei primită în locațiune și având necesitatea de a folosi terasa indicată în propria activitate de întreprinzător, SRL „Marnicoli” a apelat la SRL „Nirom-Roz” pentru efectuarea lucrărilor de reparație. Ultima fiind o întreprindere specializată în domeniu, a efectuat lucrările de reparație a terasei. Potrivit procesului-verbal de recepție a lucrărilor executate, nota informativă privind valoarea lucrărilor executate și factura fiscală seria JJ nr. 0824715 din 08.10.2012 valoarea lucrărilor a constituit suma de 47 354, 35 lei, inclusiv TVA în sumă de 7 892,39 lei.

Solicită anularea parțială a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași nr. 16 din 12.01.2016, micșorarea cu 7 892 lei a sumei TVA din 11 489 lei, micșorarea cu 3 000 lei a amenzii de 5 000 lei, micșorarea cu 2 368 lei a amenzii în mărime de 4 947 lei, micșorarea cu 713 lei a majorării de întârziere în mărime de 3338 lei, sume ce urmează a fi încasate la buget de la reclamant.

Prin hotărârea judecătoreiei Călărași din 27.05.2016, a fost admisă parțial acțiunea, dispunându-se anularea parțială a deciziei IFS nr.16 din 12.01.2016 în partea care se referă la TVA în sumă totală de 11489 lei, ceia ce depășește suma de 3 597 lei; referitor la amenda în sumă totală de 5 000 lei - în partea ce depășește suma de 2 000 lei; amenda în sumă totală de 4 947 lei - în partea ce depășește suma de 2 579 lei; majorarea de întârziere în sumă totală de 3 338 lei - în partea ce depășește suma de 3 082 lei. În rest acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

La data de 24.06.2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoreiei Călărași din 27.05.2016, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să se mențină Decizia nr. 16 din 12.01.2016 emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași (f.d.58), completat la 28.09.2016 (f.d. 70-72).

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 12 octombrie 2016 a respins apelul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași.

A menținut hotărârea Judecătoreiei Călărași din 27.05.2016 (f.d.86-91).

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat că, în baza contractului de locațiune nr. 36 din 26 martie 2009 încheiat între reclamant în calitate de locatar și SRL „Nirom Roz” în calitate de locator și a acordurilor adiționale la contractul de locațiune nominalizat nr. 1 din 01.07. 2009, nr. 2 din 22.02.2011 și nr. 4 din 24.02.2014 SRL „Marnicoli” a luat în locațiune cinci camere cu suprafața totală de 250 m.p, precum și teritoriu acoperit aferent cu suprafața de 100 m.p. din complexul comercial SRL „Nirom Roz” situat în or. Călărași, str. M. Eminescu nr. 30 (f.d. 19-23).

Potrivit prevederilor pct. 2.2.3 din contractul sus-menționat locatarul SRL „Marnicoli” se obligă să efectueze reparația bunului dat în locațiune și s-o întrețină în stare bună de utilizare.

În acest context, potrivit informației despre înregistrarea contribuabilului din 20.05.2016 s-a stabilit faptul, că SRL „Nirom Roz” este înregistrat la organul fiscal ca plătitor de TVA, potrivit certificatului nr. 3800052 din 24.06.1998, având printre alte genuri de activitate declarate și înregistrate la organul fiscal, și construcția de autostrăzi, drumuri și altele, fabricarea elementelor din beton-construcții.

A stabilit, că potrivit notei informative privind valoarea lucrărilor executate și procesul-verbal de recepție a lucrărilor executate SRL „Nirom Roz” a efectuat lucrări de reparație în sumă de 47354,35 lei în privința terasei de jos închiriate de către SRL „Marnicoid”(f.d.25-26).

Totodată a indicat că, reparația și întreținerea curentă a bunului luat în locațiune, cu precădere, a terasei cu suprafața de 100 m.p. aferentă complexului comercial din or. Călărași, str. M. Eminescu nr. 30, ce aparține cu drept de proprietate locatorului SRL „Nirom Roz” nu este doar o obligație contractuală potrivit pct. 2.2.3 din contractul de locațiune nr. 36 din 26 martie 2009, modificat prin acordurile adiționale, ce își are izvorul în norma de la art. 888 lit. d) Cod civil, dar reprezintă un interes economic și financiar evident, având în vedere scopul desfășurării activității de întreprinzător potrivit art. 5 pct. 16) din Codul fiscal.

În același context, a reținut că atât reclamantul, cât și furnizorul serviciilor reparație a bunului luat în locațiune, sunt subiecți ai relațiilor fiscale. Ultimii fiind contribuabili care desfășoară activitate de întreprinzător și fiind înregistrați în modul stabilit de lege ca plătitori de TVA.

Totodată indică că, obiectul facturii fiscale seria JJ nr. 0824715 din 08.10.2012 1-a constituit furnizarea de către SRL „Nirom Roz” și respectiv, procurarea de către SRL „Marnicoli” a serviciilor de reparație a bunului imobil închiriat. Bunul-terasa care era utilizat ca spațiu efectiv de desfășurare a activității de întreprinzător sub forma prestării serviciilor de alimentație publică de tip cafenea/bar și sală de festivități. Mai mult ca atât, factura fiscală a fost emisă în corespundere cu prevederile art. 117 Cod fiscal, astfel fiind întrunite premisele privind trecerea în cont a TVA, în corespundere cu prevederile art. 102 alin. (1) Cod fiscal.

Ca urmare, instanța de apel a constatat că Decizia nr. 16 din 12.01.2016, emisă de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași, în partea aplicării amenzii în mărime de 5 000 lei, a amenzii în mărime de 4 947 lei și a majorării de întârziere în mărime de 3 338 lei, cu includerea în calculul sancțiunilor fiscale în temeiul art. 260 alin. (3), art. 261 alin. (4) și art. 228 Cod fiscal, a sumei TVA în mărime de 7 892 lei, este ilegală fiind emisă cu încălcarea prevederilor legii, în mod implicit, cu încălcarea prevederilor art. 102 alin. (1) Cod fiscal, urmată de lezarea dreptului reclamantului de a beneficia de trecerea în cont a sumei TVA în mărime de 7 892 lei.

Astfel, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a admis parțial cererea de chemare în judecată ținând cont de temeiurile sus menționate.

La 09 decembrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea (f.d. 95-97).

În motivarea cererii de recurs s-a indicat că, pe parcursul examinării pricinii s-a demonstrat prin probe pertinente și în legătura cauzală a tuturor circumstanțelor importante pentru justa soluționare a pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată copia scrisorii de expediere în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel (f.d.92).

Însă, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Astfel recursul declarat la data de 09 decembrie 2016, se consideră depus în termen.

La data de 05 ianuarie 2017, în adresa intimă SRL „Marnicoli”, a fost expedit spre cunoștință copia recursului declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs (f.d.100).

Intimata SRL „Marnicoli” nu și-a valorificat dreptul de a depune referința la recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or, recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentele Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-1 Călărași precum că, decizia contestată a fost adoptată în rezultatul aplicării eronate a cadrului legal fie interpretându-se în mod eronat normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Or, potrivit materialelor cauzei rezultă că, Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași la emiterea Deciziei nr. 16 din 12.01.2016 au fost încălcate prevederile legii, în mod implicit, cu încălcarea prevederilor art. 102 alin. (1) Cod fiscal.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Inspectoratul Fiscal de Stat pe r-1 Călărași se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu